

سه‌مای مییه‌تی

حه‌مید که شکۆلی

به‌دهم ده‌رگا‌پیوه‌دانه‌وه، سه‌رم ته‌پ ته‌پ له له‌شمه‌وه جوی ده‌بیته‌وه، به‌په‌یژه‌که‌وه تل ده‌بیته‌وه، وه‌دووی ده‌که‌وم، پله‌پله . . راست چه‌پ، راست چه‌پ، هه‌نگاو هه‌لدینم، ده‌لیی سه‌مام فیره‌ده‌کا، ده‌نووش‌تیمه‌وه، نایگرمه‌وه . جار هه‌یه به‌رز ده‌بیته‌وه، وا ده‌زانم دیته‌وه جیی خۆی .

گویییه‌کانم ده‌بنه‌په‌روانه، گیزه‌گبزه‌به‌رز و نه‌ویی ده‌که‌نه‌وه وله ده‌ورمدا ده‌یسوورینن . نا‌اگا ریگه ده‌برم، ئه‌ویش له‌گه‌لم دیت لیم دوورن‌اکه‌ویته‌وه، گویم له هه‌چ ده‌نکیک نابی، ده‌نگی سه‌رم نه‌بی که وه‌ک هه‌لیکۆپته‌ریک په‌یتا‌په‌یتا گه‌گه‌یه‌تی و نه‌هیلی ئه‌و ئاوازه‌ی که به‌ته‌مام گویی بۆ رادیرم، ببیسم . فرمیسک له‌چاوان ده‌زی، نیگه‌رانم نه‌کا ئاوانم پیک نه‌یه‌ت .

گه‌یشتمه‌جی . جوان جوان له‌جیی خوی نیشته‌وه، بۆ دلناییش تاوانا‌تویک ده‌ستیکم وه‌قژم وه‌رده‌دا .

چرکه‌چرکی کات نیگای به‌ره‌و ویلی ده‌فراندم، زووش بوو، ده‌بوايه هیندیکی تر پیش چوونه‌ژووره‌وه له‌ویدا له‌به‌ر ده‌رگا به‌سه‌ر به‌م .

ورده‌ورده ده‌هاتن، ئه‌ویش هات، چه‌ند ساتیک ویستیکی کرد، گه‌شایه‌وه، له‌ئاسمان راما، روانیه‌ئاسۆ . له‌نیگاکانی خووشیکم وه‌دی نه‌کرد . بزهی به‌په‌یژه‌ی گه‌روومدا هه‌له‌زنه‌نا . سه‌رنجم دایی، له‌فکردا رۆچووم، هه‌نامه به‌ر چاوی خۆم، به‌سه‌ر تاپیی هه‌ستم پی کردو سیماکه‌یم به‌چاوی خۆم خوارد، نیگاو هه‌لوه‌سته‌که‌یم به‌گیانم هه‌لمژی .

شنه‌ی جیژنیک له‌هه‌موو کووچه‌و کۆلانا‌ن هه‌لیکرد . ده‌ستیکم هه‌نایه‌ سه‌ری خۆم نه‌کا دیسان لیم جوی بیته‌وه .

له‌و باوه‌رده‌دا بووم که ئه‌مه‌یه به‌نیو ئاسمانی په‌ژاره و خه‌مه‌کانم به‌هاریگی به‌گیاو گه‌لا و مه‌ل و گولوکی ره‌نگه‌ره‌نگ ره‌گه‌ل خۆی په‌لکیش ده‌کات . به‌لام برینه‌کانی دوینی هه‌یشتا ساریژ نه‌بوونه‌وه :

لنگیکی میینه به‌پی و به‌له‌ک و ران و هه‌ندیک له‌دنای مییه‌تی که مووه‌کانی گه‌ش گه‌ش لیی روابوون . لنگیکی هه‌ره زیندوو، دابراو له‌جه‌سته به‌کیردی تیشک، به‌ته‌نی له‌کازیوه، له‌ژوره‌شیداره‌که‌مدا، هیدی هیدی هه‌نگاو ده‌نی، پیلاییکی پاژنه‌نزی له‌پییه، به‌ره‌رووی ئه‌منی له‌سه‌ر پشت هه‌لکشاو دیت، لیم نزیک ده‌بیته‌وه و له‌سه‌ر دلم راده‌وه‌ستی و به‌هه‌موو هه‌زیکیه‌وه جه‌ختی کرد، خوین له‌هه‌ر حه‌وت کونی سه‌رمه‌وه فیچقه‌ی کرد .

ئه‌م پیلایه‌ی له‌پییه‌تی هه‌مان پیلای لنگه‌که‌یه . به‌له‌ک و گویزینگ و ران ده‌بی هی لنگه‌که‌بی .

هه‌مو کۆ بیت؟ شله‌ژام وه‌ک سه‌کیک ملومویه‌م ده‌کرد . به‌راستیش نازانم بۆ نه‌ویرام رکوراست پیی بلیم، خاتوونی ! ئه‌ی مییه شاده‌که ! ئه‌توو هه . . و . ی ! ؟ به‌لام نیگایه‌کان لیک حالی ده‌بن، زایه‌له‌ی له‌دۆله هه‌ره دووره‌کانه‌وه به‌ر گویم ده‌که‌وی :

“له‌من مه‌گره‌مانی، ئه‌وی گه‌وره‌مانی

ئه‌من هه‌وریک بووم له‌هه‌وره‌کانی ده‌ئاسمانی

ئه‌من له‌بۆ تۆ هاتوومه‌ خوار ده‌گه‌ل دلۆپه‌ی ده‌بارانی

هه‌تتا پیکه‌وه بکه‌ین سه‌فایه‌ ده‌گه‌ل سه‌یرانی

هه‌یشتا دلم تیراو نه‌بوو به‌وه‌لامه‌ی . هیندیکی ترم له‌نیگاکان وه‌لام ویسته‌وه .

“ئه‌من هه‌ناریک بووم ده‌ره‌زه‌کانی ده‌به‌هه‌شتی

خوداوهندی عالهمیان ئەمنی له بۆ تۆ هاویشته پیدهشتی“

دلم تۆزیک سه بووری هات، وهلی مهراقم بوو بزائم له باخی رازو خهلوتهی کام عاشیق، کاتی سهمای پهری ئاسا بۆ شوکرانهی کام فینکایی نیو ههناوی گرگرتووی، شلکه باسکی فهوارهیی خۆی ههلهدهبری؟!

به دلنیاپیهوه دهلیم مادامیکی خۆی به نیگایهکانیهوه دهخوینی و زایهلهکەشی ههلهناکات و دهلی که له بهههشتهوهیه دهبی ئەوه ههناربیت ، ههناری خهونهکان، ههناری بهههشتی.

له بهر تهنیایی خۆمدا چهپهسابووم و وام دهزانی وهکو من نیگهرا نیکی له سهرووی زهوی نییه ونه بوه، و نمم باران دهباری و بۆنی پرچی باراناوی گهوره کچی نهشمیلانهی چاوهشی کولمه سووناوی خوین شیرین، منی گولاوپرژین کرد.

تا ئەو دهمه ی هیشتا ئاهنگ و موسیقا دهستی پی نهکردبوو، دنیا له سهر رهوتی باوی خۆی بوو. له قهراخ شانۆکه له جیگه ی زۆر باش که نیگام سپره له بۆشایی نهگری بۆی دانیشتم. ههنا له مهوادی شهش میتری منهوه گهش گهش دهبریسکایهوه، خولیاپیهکی دوور و دریز ههلیگرتبوو، چاوهکانی بریبوه سهمای تیشکهکانی خۆی. له وههوهدا شهپۆلهکانی چاوی دلنیا نییان دههخشی. ئاوازی که مییهتی نیگهرا نیکی وی رادهژهنی و خه یالیک له ئاورینگی مهی زاری پهریشانم دهسووتینی. . له تهماشاکردنی ههنا ربیلبلهکانی چاوم مهستن و حال دهگرن. . تریفه ی کولمهکانی به نیو ئامیزه ئاوه لاکانی پاییزی من ده رژا. رهشبه له کیش خولیاپیه که بوو له ناو له زهتهکانی شویندا دهستی دریزکراوی خۆی دهگرت.

له و باوه ره دا بووم که هه لپرکی ریگه یهکی دروست ده بی بۆ گه یشتن به ههنا ر. سه یرم کرد که هه لده به زی وده له رینه وه، سووک سووک، نه رم نه رم شل ده بوه وه، ئاوالا ده بو، به وهش خۆشپیه کی دامی ئەو سه ری دیار نه بوو.

شایی یه که خۆی سه روبه ری ده کرد، ده سه چۆپی رووت رووتی کرده وه! ئەری هه ر رووت! ته واو رووت! و کردی به پتر له ههنا ر. . له و دهمه دلنیا بووم که ههنا ر ته نیا ئەو میینه نییه نیگام له سه ر گویزینگی پی یانی وشلکه ی رانانی دهمه یی و هیچی بۆ نه درکاندم. . . ته نیا ئەو ههنا ره نیه که لینگه که ی هه ناومی ده رهینا و ژووره که می له خوینی خۆمدا تلانده وه.

سهمای له سه ر نیگای چاوهکانم بوو. له هه ر گه ریکدا بۆ له حزه یه ک نیگا کانه مان یه کانه گر ده بوون و تریکیان پیک ده هینا. له و له حزه یه دا بی ئەوه ی به خۆ هه ست بکا چ ئاوازی که به لیوهکانی ده ژهنی، بزهی، به خته که ی ته ماوی ده کردم، هه موو جهسته ی وه کو نیگاکانی له بزاشیکی ئەبه دیدایه.

ده بوایه له پشت ئەو چاوانه شتگه لیککی تر خۆیان چه شار دابن، له پشت نیگاکانی، بزهکانی، ههنا ریکی دیکه هه بیت، له فه زایه کی فراواندا “ههنا ر” یکی تر هه ناسه بدات.

به ره وه ههنا ر خۆی داژوام، له ده ره وه ی ههنا ر په ی دۆزی ههنا رم کرد، هه ر به و مه به سه ته ی تا پیم کرابیت گیرۆده ی بم. ده سه چۆپییه که ی هیشتی خه یال بنوینم ههنا ریکی تر هه یه.

دانیشته وه پشوویه ک بدات، له نا کاو تابلیی دنیا گۆرا، وه ک ئەوه ی هه ور به ری ئاسمانی گرتبیت و له پر روناکی و سیبه ر په یدا بن و پیدهشتی پان و به رین بته نه وه.

ههنا ر به موسیقا گوی رادیری. سه رنجم دا، ئاوازه که وای لی کرد زۆر له خۆی را ده رچی ته نانه ت دانه سووره گه شهکانی بینیم. ئەمنیش که تاکه ته ماشا کار بووم بینیم و هه ستم به ساتی گۆرینه که کرد که خیرا ون بوه وه. ساتی نواندنی ههنا ر له ههنا ردا.

هه ر ئاههنگیکی تازه ههنا ری زۆرتر رووت ده کرده وه، ته نانه ت زۆر زۆرتر له وه ی خۆی هه ست پی یکا ت و ده یگواسته وه نیو دنیا ی فانتازیو په رو بالی لی روا. به وه ی که من بۆ خاتری ئاههنگهکان نه هاتبووم، قهت نه یده زانی، لی رهنگه هه سته ده کرد. له بیریشی نه بوو که سووک سووک ونه رم نه رم گواسته نه وه ی بۆ ئاوازیکی تر وای ده گۆری وده کرده بوونه وه ریکی تر

که ناچاری دهکردم چاوان بنوقینم نهکا له پر و بی ئاگا له خۆم پری بدهمی و بیفرینم وشیتانه له سه ر شه قام و کۆلانا ندا غارغارین بکهین.

پیکوتی و بزهکانی له هه ناومه وه ئاورینگیان هه لده دا، نیگاگان سی گۆشه یه کی پرشینگداریان نه خشاندا، له هه نار هه بۆ وینه ی کچی کافرۆش له ویه وه به ره و من و دیسان به ره و هه نار.

بۆ چرکه یه ک چاوم له گۆرینه کان هه لگرت. زۆر به تاسه بووم هه ر به رووتی بمینیت هه وه وه کو پشکۆیه ک له فه زای ته ماویدا و له ئامیزی بکه م تا کو هه مو شت ئاشکرا و عه یان بن و چیمان له به یندا نه گوترا وه بگوتری، هه تتا یه که م کازیوه ی ژینمان له دایک ده بی.

که واته، ئاخریه که ی هه ر هه نار. هه ناری به هه شت، مه یدان ی شه ری مه غلوه به ی نیگاگان.

گه ییشینه کۆتایی شاییه که، به ره و ده روازه ی ده ره وه وه ری که وتم. هیشتا رووم وه رنه چه رخانده بو بۆ ده ری، به ته ما بووم هه وای تازه هه لمژم و ئه ستیره کان رازونیازی خۆیانم بۆ بگیره نه وه، دیتم هیشتا دانیشته وه، خه رمانه ی داوه، به ورده مۆسیقا گوی رادیری.

گۆرینیکی تری بۆ په یکه ره یه کی هیدی زۆر جیاواز له هه موو بونه وه ری، له ویدا رووی دا. هه نگاوم به ره و داوه هه له ینا بۆ ئه وه ی سی گۆشه که پیک بینمه وه، سه رم تلپ له له شمه وه جوی بو وه، له ده وری روخساری وی وه کو ته یریک ده خولایه وه. . نازانم چه ند خولی خوارده وه. هه نار له نیو مۆسیقا که دا ون بوو، سیگۆشه که ش تیکچوبو، پیک نه هاته وه. رووی وه رچه رخاندا و ون بو وه. . . چوبوه نیو وینه ی کچی کافرۆش و بیری بیری نه گه رایه وه، دروست بووه کچی کافرۆش، به لام دره وشاوه تر. ئه وه ش دواگۆرینه که ی بوو، ده یروانیه ئاسۆیه ک که ته نیا خۆی ده بیینی، که سیکی تر نایبیینی، ته نیا هه نار به نیگاگانی خۆیه وه.

گه رامه وه و له ژووره که مدا، زۆرم کرد و کۆشا سیگۆشه یه ک پیک به ییم له نیگاگانی خۆم و وی و مانگ، به لام ئه وه کاریکی بیهووده بوو، ماندووی کردم. . خه وتم، دیسان هاته وه، لنگیکی میینه ی هه ره زیندوو، دابراو له جه سته به کیردی تیشک، له کازیوه له نیو ژووره شیداره که مدا هه نگا و ده نی، به ره و رووی من دیت.

زستانی ۱۹۹۶ -- مالمو \ سویدی